

Whole of Society

Afgelopen week stond ik samen met twee oude maatjes om klokslag 06:00 op een carpoolstrook in Vinkeveen. We spreken elkaar nog regelmatig door de telefoon. We zien elkaar wanneer we elkaar zien. En als we elkaar zien is het goed. Na een strakke initiële begroeting laadden we de auto in en zetten de fietsen achterop. Het regende, dus we werkten efficiënt zonder veel te zeggen. Om 06:05 verlieten we de parkeerplaats en begonnen we aan de twaalf uur durende autorit richting de Mont Ventoux voor de Tour du ALS.

‘Verbinding stelt ons in staat ons individuele menselijk potentieel optimaal te laten bijdragen aan een groter geheel’

Berend van de Kraats

is oud-onderzeebootcommandant en nu sociaal ondernemer. Met OceansX, werkt hij nu aan nieuwe manieren van organiseren waarbij het collectief menselijk potentieel optimaal benut wordt om te werken aan wat ons dierbaar is.

BLIJF
IN CONTACT

Samen met het team van de Onderzeedienst namen we deel. De aantrekkingskracht van dit sportieve evenement was dit jaar extra relevant omdat een oud-collega in december '23 zijn vrouw aan de ziekte had verloren. Toch deed iedereen mee om zijn eigen melange aan redenen. Ik had er vooral ook naar uitgekeken om met oude maatjes lol te maken, iets sportiefs te doen en wat bij te dragen aan de omgeving waaraan ik veel te danken heb, namelijk diezelfde onderzeedienst.

Op de snelweg om 06:07 daalde het in. Wat was er eigenlijk net gebeurd? We waren met zijn drieën binnen 45 seconden van elkaar op de parkeerplaats gearriveerd, hebben de auto in vijf minuten gevuld met dikke tassen en drie fietsen en zijn binnen vijf minuten weggereden. Zonder een serieus woord te veel. Alsof we het nog altijd dagelijks doen. Alsof het van tevoren geoefend was. Ondanks dat ik 150 km per uur heb moeten rijden om mijn ETA te halen, was het een prestatie waar een gemiddeld gezin zeker drie dagen over had kunnen nadenken of en hoe het allemaal zou passen. Eenmaal in Frankrijk aangekomen verliep het niet heel anders: de BBQ stond al aan, iedereen had met de ander rekening gehouden na een dag van individuele voorbereiding en konden de tafelgesprekken direct op een persoonlijk niveau beginnen.

Dit noem ik verbinding. Verbinding die ons in staat stelt ons individuele menselijk potentieel optimaal te laten bijdragen aan een groter geheel. Verbinding ontstaat uiteraard door gezamenlijke vorming en gedeelde ervaringen. Als het er eenmaal is geweest, dan kan het ook weer opgeroepen worden. Wat daar wel voor nodig is, is een alles overkoepelend boeiend verhaal. Een verhaal waarin iedereen zijn eigen melange aan motivatie kwijt kan. In dit geval was dat verhaal de Tour du ALS.

Een alles overkoepelend, boeiend verhaal ligt ook aan de basis van een succesvol (duurzaam) *whole of society*-concept. Zonder een dergelijk verhaal blijft men hangen in noodzaken en belangen. Allicht zal dit mensen ook verbinden; vooral diegenen die dezelfde noodzaak en hetzelfde belang voelen. Maar het aantal mensen dat je daarmee trekt, blijft dan waarschijnlijk achter bij de mensen die je niet bereikt of zelfs afstoot. In een *whole of society*-verhaal mag iedereen zijn eigen redenen hebben om te willen verbinden en bijdragen.

Kenmerkend was dat er tijdens deze tour geen tijdmeting of stempelosten waren. Zelfs de startboog was voor sommigen een fluïde begrip. Toch was er individuele uitdaging genoeg en was de drang om als team te presteren er niet minder om. Was het geheel dan *laissez-faire*? Allerminst, er was voeding in overvloed, begeleidende motoren die je de weg wezen en entertainment om je naar de top te motiveren. Laten we exploreren en continu beter worden in het op deze manier opzetten van *whole of society*-concepten. Niet vanuit een organisatorisch tekort, maar door het definiëren van boeiende missies en deze te faciliteren in de maatschappelijke ruimte die er is. Missies waar iedereen in verbinding met zijn eigen drijfveren, en met zijn maatjes om zich heen, kan bijdragen aan het grotere geheel. Let's XplorIT.